

+ ၂၀၁၂ ခုနှစ်

ဩဂုတ်လ

၂၀ ရက်

ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှု

ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီး
ဦးအောင်ဇော်သိန်း ရွှေ့တွင်

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်
နှင့်
ဦးထွန်းထွန်းကျော် *

ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၃၉ (၃) အရ တိုးမြှင့်နိုင်
သည့်ပြစ်ဒဏ်။

ဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ မူလတရားရုံးက ချမှတ်သော ပြစ်ဒဏ်ကို တိုးမြှင့်
ပေးရန် လျှောက်ထားသော ပြင်ဆင်မှုများတွင် မူလအမှုစစ်ရုံး၏ စီရင်
ပိုင်ခွင့်အာဏာသည် အထူးရာဇဝတ်အာဏာမဟုတ်ပါက ပထမတန်း
ရာဇဝတ်အာဏာရ တရားရုံးက ချမှတ်နိုင်ခွင့်ရှိသော ပြစ်ဒဏ်အထိ
သာလျှင် ပြင်ဆင်မှုတရားရုံးက ပြစ်ဒဏ်တိုးမြှင့်နိုင်ကြောင်း ပြစ်မှုဆိုင်ရာ
ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၃၉(၃) တွင် ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။

* ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၁ (က)
+ ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၄၉၀ (ခ) တွင် ချမှတ်သည့်
၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ ၂၉ ရက်စွဲပါ မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်
တော်၏ အမိန့်ကို ပြင်ဆင်မှု။

သို့ဖြစ်၍ မူလအမှုကို စစ်ဆေးစီရင်ခဲ့သော မြင်းခြံမြို့နယ်တရားရုံး၊ ဒုတိယမြို့နယ်တရားသူကြီးမှာ ဒုတိယတန်းရာဇဝတ်အာဏာရ တရားသူကြီးတစ်ဦးဖြစ်သော်လည်း မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး တရားလွှတ်တော်က တရားခံ ထွန်းထွန်းကျော်အပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၄၁၇ အရ အလုပ်နှင့် ထောင်ဒဏ် ၁ နှစ်ချမှတ်ခဲ့ခြင်းမှာ ပထမတန်းရာဇဝတ်အာဏာရ တရားသူကြီးတစ်ဦး၏ စီရင်ပိုင်ခွင့်အာဏာအရ အမြင့်ဆုံးချမှတ်နိုင်သည့် ထောင်ဒဏ် ၂ နှစ်ထက်ပိုမို၍ ပြစ်ဒဏ်ချမှတ်ထားခြင်း မဟုတ်သဖြင့် မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏ အမိန့်မှာ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၃၉(၃)ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်အရဆိုလျှင် မှားယွင်းသည်ဟု မဆိုနိုင်ပေ။

၂၀၁၂
 ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
 မြန်မာနိုင်ငံတော်
 နှင့်
 ဦးထွန်းထွန်းကျော်

- လျှောက်ထားသူအတွက် - ဒေါ်မြမြသန်း၊ ဒုတိယညွှန်ကြားရေးမှူး
 ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံး
- လျှောက်ထားခံရသူအတွက် - ကိုယ်တိုင် (မလာ)

မြင်းခြံမြို့နယ်တရားရုံး၊ ၂၀၁၁ ခုနှစ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာအမှုကြီးအမှတ် ၂၇၃ အမှုတွင် တရားခံ ထွန်းထွန်းကျော်အား ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၄၁၇ အရ အလုပ်နှင့် ထောင်ဒဏ် ၆ လ ကျခံစေရန် ချမှတ်သည့်အမိန့်ကို မသင်းသင်းစိုးက မကျေနပ်သဖြင့် မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်တွင် ၂၀၁၁ ခုနှစ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၄၉၀(ခ) အရ တင်သွင်းခဲ့ရာ မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်က ပြင်ဆင်မှုကို ခွင့်ပြုပြီး မြင်းခြံမြို့နယ်တရားရုံးက တရားခံ ထွန်းထွန်းကျော်အပေါ်

၂၀၁၂
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်
နှင့်
ဦးထွန်းထွန်းကျော်

ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၄၁၇ အရ ပြစ်မှုထင်ရှားတွေ့ရှိခြင်းကို အတည်ပြု
၍ အလုပ်နှင့်ထောင်ဒဏ် ၆ လ အစား ၁ နှစ်ကျခံစေရန် ပြစ်ဒဏ်တိုးမြှင့်
သည့်အမိန့်ကို ချမှတ်ခဲ့သည်။ ထိုသို့အမိန့်ချမှတ်ခဲ့ပြီးမှ မူလအမှုစစ်
တရားသူကြီးမှာ ဒုတိယမြို့နယ်တရားသူကြီး ဒုတိယတန်းရာဇဝတ်
အာဏာသာရှိကြောင်း စိစစ်တွေ့ရှိရပါသဖြင့် မူလအမှုစစ်တရားသူကြီး
အာဏာထက်ကျော်လွန်၍ ပြစ်ဒဏ်ချမှတ်ထားသော မန္တလေးတိုင်း
ဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏အမိန့်ကို ပြင်ဆင်နိုင်ရန် မန္တလေးတိုင်းဒေ
သကြီးတရားလွှတ်တော် တရားရေးဦးစီးမှူးက တင်ပြလာသဖြင့်
ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်က ဤပြင်ဆင်မှုကို ဖွင့်လှစ်ခဲ့ခြင်း
ဖြစ်သည်။

အမှုမှာ မြင်းခြံမြို့နယ်၊ ဆင်ချောင်းတောင်ကျေးရွာနေ
မသင်းသင်းစိုးသည် ထွန်းထွန်းကျော်နှင့် သမီးရည်းစားဖြစ်ခဲ့ပြီးနောက်
ထွန်းထွန်းကျော်မှ လူကြီးစုံရာဖြင့် တောင်းရမ်းလက်ထပ်ယူပါမည်၊ မယား
မှတ်မှတ် သားမှတ်မှတ်ပေါင်းသင်းပါမည်ဟု ယုံကြည်အောင်ပြောဆိုကာ
မသင်းသင်းစိုး၏ကာမကို နှစ်ကြိမ်ရယူခဲ့ပြီး မသင်းသင်းစိုး၌ ကိုယ်ဝန်
ရရှိလာသည့်တိုင်အောင် ထွန်းထွန်းကျော်က မသင်းသင်းစိုးအား တောင်း
ရမ်းလက်ထပ်၍ မင်္ဂလာဆောင်ပေးခြင်းမရှိသဖြင့် ၎င်း၏ကာမကို
လိမ်လည်ရယူသွားသူ ထွန်းထွန်းကျော်အား အရေးယူပေးပါရန်
မသင်းသင်းစိုးက မြင်းခြံမြို့နယ်တရားရုံး၌ ဦးတိုက်လျှောက်ထားစွဲဆိုခဲ့
သောအမှုဖြစ်သည်။

ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံး၊ ဒုတိယညွှန်ကြားရေးမှူးက ပြစ်မှုဆိုင်

ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်
နှင့်
ဦးထွန်းထွန်းကျော်

ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၂၃(၁)(ခ) တွင် “ အယူခံသောအမှုတွင် ခြွင်းချက်တစ်ရပ်အဖြစ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၀၆ ပုဒ်မခွဲ ၃ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့် မဆန့်ကျင်ဘဲ ပြစ်ဒဏ်ကို တိုးမပေးနိုင် ” ဟု အယူခံတရားရုံး၏ အာဏာကို ကန့်သတ်ထားကြောင်း၊ ထို့အပြင် ပြစ်မှု ဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၃၉(၃)တွင်လည်း “ ဤပုဒ်မအရ ချမှတ် သည့် ပြစ်ဒဏ်ကို ပုဒ်မ ၃၄ အရမှတစ်ပါး အခြားနည်းဖြင့် ဆောင်ရွက် သည့် ရာဇဝတ်တရားသူကြီးက ချမှတ်ခဲ့လျှင် ယင်းတရားရုံးသည် တရားခံ ကျူးလွန်ခဲ့သည်ဟု မိမိထင်မြင်သောပြစ်မှုအတွက် ပထမတန်းအာဏာ အရ ရာဇဝတ်တရားသူကြီးက ယင်းပြစ်မှုအတွက် ချမှတ်နိုင်သည့် ပြစ်ဒဏ် ထက်ပိုမိုကြီးလေးသော ပြစ်ဒဏ်ကို တရားခံအပေါ် မချမှတ်ရ ” ဟု ပြဋ္ဌာန်းထားကြောင်း၊ ယင်းပြဋ္ဌာန်းချက်များအရ အယူခံတရားရုံးနှင့် ပြင်ဆင်မှုတရားရုံးတို့သည် တရားခံကို ပြစ်ဒဏ်ချမှတ်လျှင် ဥပဒေက သတ်မှတ်ထားသော ပြစ်ဒဏ်ဘောင်အတွင်းကဖြစ်စေကာမူ အထက် တရားရုံး၏အာဏာကို အတိုင်းအဆမရှိ မကျင့်သုံးစေလိုသည့် သဘော ဖြစ်ကြောင်း သုံးသပ်တွေ့ရှိရကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် အထက်တရားရုံးက ပြစ်ဒဏ်ချမှတ်ရာတွင် မူလ အမှုစစ်သော တရားရုံး၏ အာဏာကို ထောက်ထားပြီး ပြစ်ဒဏ်သတ်မှတ်သင့်ကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ မန္တလေးတိုင်း ဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်က ၂၀၁၁ ခုနှစ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအ မှတ် ၄၉၀(ခ) တွင် ချမှတ်သော စီရင်ချက်အမိန့်မှာ ဥပဒေနှင့်ညီညွတ် မှုမရှိကြောင်း သုံးသပ်တွေ့ရှိရသဖြင့် ဥပဒေနှင့်အညီ ပြင်ဆင်ပေးသင့် ကြောင်း တင်ပြလျှောက်ထားသည်။

မူလရုံးအမှုတွဲကို လေ့လာစိစစ်ရာတွင် နှစ်ဖက်သက်သေထွက်

၂၀၁၂

ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်
နှင့်
ဦးထွန်းထွန်းကျော်

ချက်များအရ တရားခံ ထွန်းထွန်းကျော်သည် တရားလို မသင်းသင်းစိုး၏ ကာမကို လိမ်လည်လှည့်ဖြားရယူခဲ့ပြီး တရားလို မသင်းသင်းစိုးကိုယ်ဝန်ရရှိသောအခါ၌ လက်ထပ်ရန် ငြင်းဆန်ခဲ့၍ တရားလို မသင်းသင်းစိုး၏ ကိုယ်၊ စိတ်၊ ဂုဏ်သရေကို ထိခိုက်စေခဲ့သဖြင့် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၄၁၇ အရ ပြစ်မှုကျူးလွန်ကြောင်းသုံးသပ်၍ တရားခံ ထွန်းထွန်းကျော်အား ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၄၁၇ အရ အလုပ်နှင့် ထောင်ဒဏ် ၆ လ ကျခံစေရန် အမိန့်ချမှတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်ကို တွေ့ရသည်။ အဆိုပါမူလမှုကို စစ်ဆေးစီရင်ခဲ့သော မြင်းခြံမြို့နယ်တရားရုံး ဒုတိယမြို့နယ်တရားသူကြီးမှာ ဒုတိယတန်းရာဇဝတ်အာဏာရ ဒုတိယမြို့နယ်တရားသူကြီးသာဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရသည်။

ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၄၁၇ တွင် “ မည်သူမဆို လိမ်လည်မှုကို ကျူးလွန်လျှင် ထိုသူကို တစ်နှစ်ထိ ထောင်ဒဏ်တစ်မျိုးမျိုးဖြစ်စေ၊ ငွေဒဏ်ဖြစ်စေ၊ ဒဏ်နှစ်ရပ်လုံးကိုဖြစ်စေ ” ချမှတ်ရမည်ဟု ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။

ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၃၂(၁)(ခ) တွင် “ ဒုတိယတန်း အာဏာရ ရာဇဝတ်တရားသူကြီးများသည် တရားဥပဒေက ခွင့်ပြုသည့် အလုပ်၊ ထောင်ဒဏ်နှင့်တကွ ခြောက်လထက်မပိုသော ထောင်ဒဏ်၊ ကျပ်နှစ်ရာထက်မပိုသည့်ငွေဒဏ်ချမှတ်နိုင်သည် ” ဟု ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။ သို့ဖြစ်၍ မူလအမှုကို စစ်ဆေးသော ဒုတိယတန်းရာဇဝတ်အာဏာရ တရားသူကြီးက တရားခံ ထွန်းထွန်းကျော်အား ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၄၁၇ အရ အလုပ်နှင့်ထောင်ဒဏ် ၆ လ ကျခံစေရန် ချမှတ်ခဲ့ခြင်းဖြင့်

ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်
နှင့်
ဦးထွန်းထွန်းကျော်

၎င်း၏ထောင်ဒဏ်ချမှတ်နိုင်ခွင့်အာဏာကို အပြည့်ကျင့်သုံးထားကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။ မူလရုံးအမိန့်အပေါ် မကျေနပ်၍ မူလရုံးတရားလို မသင်းသင်းစိုးက မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်သို့ ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၄၉၀(ခ) ကို တင်သွင်းခဲ့ရာ မန္တလေး တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်က မူလရုံးတရားခံ ထွန်းထွန်းကျော် အပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၄၁၇ အရ ပြစ်မှုထင်ရှားတွေ့ရှိခြင်းကို အတည်ပြုပြီး အလုပ်နှင့်ထောင်ဒဏ် ၆ လ အား အလုပ်နှင့်ထောင်ဒဏ် ၁ နှစ် ကျခံစေရန် ပြင်ဆင်ချမှတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

မူလတရားရုံးက ချမှတ်သောပြစ်ဒဏ်ကို တိုးမြှင့်ပေးရန် လျှောက် ထားသော ပြင်ဆင်မှုများတွင် မူလအမှုစစ်ရုံး၏ စီရင်ပိုင်ခွင့်အာဏာသည် အထူးရာဇဝတ်အာဏာမဟုတ်ပါက ပထမတန်းရာဇဝတ်အာဏာရ တရားရုံးက ချမှတ်နိုင်ခွင့်ရှိသော ပြစ်ဒဏ်အထိသာလျှင် ပြင်ဆင်မှုတရား ရုံးက ပြစ်ဒဏ်တိုးမြှင့်နိုင်ကြောင်း ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၃၉ (၃) တွင် ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။

သို့ဖြစ်၍ မူလအမှုကို စစ်ဆေးစီရင်ခဲ့သော မြင်းခြံမြို့နယ်တရား ရုံး၊ ဒုတိယမြို့နယ်တရားသူကြီးမှာ ဒုတိယတန်းရာဇဝတ်အာဏာရ တရားသူကြီးတစ်ဦးသာဖြစ်သော်လည်း မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရား လွှတ်တော်က တရားခံ ထွန်းထွန်းကျော်အပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၄၁၇ အရ အလုပ်နှင့်ထောင်ဒဏ် ၁ နှစ် ချမှတ်ခဲ့ခြင်းမှာ ပထမတန်း ရာဇဝတ်အာဏာရ တရားသူကြီးတစ်ဦး၏ စီရင်ပိုင်ခွင့်အာဏာအရ အမြင့်ဆုံးချမှတ်နိုင်သည့် ထောင်ဒဏ် ၂ နှစ်ထက်ပိုမို၍ ပြစ်ဒဏ်တိုးမြှင့်

၂၀၁၂

ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်
နှင့်
ဦးထွန်းထွန်းကျော်

ချမှတ်ထားခြင်းမဟုတ်သဖြင့် မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်
၏ အမိန့်မှာ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၃၉(၃)ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်
အရဆိုလျှင် မှားယွင်းသည်ဟု မဆိုနိုင်ပေ။

သို့ရာတွင် မူလ မြင်းခြံမြို့နယ် တရားရုံးက တရားခံ
ထွန်းထွန်းကျော်အပေါ် ၂၆-၉-၂၀၁၁ နေ့တွင် အမိန့်ချမှတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်
ရာ အဆိုပါအမိန့်သည် ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော်သမ္မတရုံး၏
၂-၁-၂၀၁၂ ရက်စွဲပါအမိန့်အမှတ် ၁/၂၀၁၂ ဖြင့် ထုတ်ပြန်သော
လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့်ပြုသည့်အမိန့်နှင့် အကျုံးဝင်နေကြောင်း တွေ့ရ
သည်။ အဆိုပါ လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့်ပြုသည့်အမိန့်အရ ထောင်ဒဏ် နှစ်
၂၀ အောက် ကျခံနေသည့် အကျဉ်းသားများသည် ယင်းတို့ကျခံနေသော
ထောင်ဒဏ်၏ လေးပုံတစ်ပုံအား လျော့ပေါ့ကျခံစေရန် လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာ
ခွင့်ရရှိထားသည်။

နိုင်ငံတော်က လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့် အမိန့်ထုတ်ပြန်ခြင်းမပြုမီက
ကျခံရသည့် ပြစ်ဒဏ်ကို အဆိုပါ လွတ်ငြိမ်း ချမ်းသာခွင့် အမိန့်ဖြင့်
လျော့ပေါ့ပေးခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ လျော့ပေါ့ပေးပြီး ပြစ်ဒဏ်ကို တရားရုံး
အနေဖြင့် တိုးမြှင့်ပေးခြင်း မပြုသင့်ပေ။ **မောင်စိုးသိန်း ပါ ၅ နှင့်**
ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ အမှု (၁)၊ ဦးထွန်းစိန် ပါ ၂ နှင့်
ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ အမှု (၂) တို့ကို ရည်ညွှန်းသည်။

သို့ဖြစ်၍ မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်က မူလမြင်းခြံ

(၁) ၁၉၇၂ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ ၈၁-၁၅။
(၂) ၁၉၆၆ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ ၈၁-၁၉၆။

မြို့နယ်တရားရုံး၏ အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်ပြီး လျှောက်ထားခံရသူအပေါ်
 ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၄၁၇ အရ အလုပ်နှင့်ထောင်ဒဏ် ၁ နှစ် ကျခံစေ
 ရန် ပြင်ဆင်ချမှတ်သည့်အမိန့်သည် နိုင်ငံတော်က လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့်
 ပေးသည့် စေတနာနှင့် ရည်ရွယ်ချက်ကို လစ်လျူရှုရာရောက်ပေသည်။
 ထို့ကြောင့် မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး တရားလွှတ်တော်၏အမိန့်ကို ဤရုံး
 အနေဖြင့် ဝင်ရောက်စွက်ဖက်ရမည်ဖြစ်ပေသည်။

၂၀၁၂
 ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
 မြန်မာနိုင်ငံတော်
 နှင့်
 ဦးထွန်းထွန်းကျော်

သို့ဖြစ်၍ ဤပြင်ဆင်မှုကို ခွင့်ပြုသည်။ မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး
 တရားလွှတ်တော်မှ ချမှတ်ခဲ့သည့် မြင်းခြံမြို့နယ်တရားရုံးက တရားခံ
 ထွန်းထွန်းကျော်အပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၄၁၇ အရ ပြစ်မှု
 ထင်ရှားတွေ့ခြင်းကို အတည်ပြုသည့်အမိန့်အား ဆက်လက်အတည်ပြုပြီး
 အလုပ်နှင့်ထောင်ဒဏ် ၁ နှစ် အစား အလုပ်နှင့်ထောင်ဒဏ် ၆ လ ကျခံ
 စေရန် ပြင်ဆင်ချမှတ်လိုက်သည်။